

DON JOSÉ SASTRE PONS

Falleció el día 5 del actual a los 58 años de edad

Habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

E. P. D.

Su afligida esposa doña Leonor Terradas, sus hijos Magdalena, Jaime y Lourdes, madre política, hermana, hermanos y hermana políticos, sobrinos, primos y demás familia y la razón social **Burgoa y Sastre**, al recordar a sus amigos y conocidos tan dolorosa pérdida, les suplican le tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir a los funerales que en sufragio de su alma se celebrarán mañana, día 10, a las diez, en la Iglesia parroquial de esta villa por cuya atención les quedarán agradecidos.

Las misas después del oficio y en seguida la del perdón

El duelo se da por despedido

No se invita particularmente

Granollers, 9 de Octubre de 1921.

Crònica

La festa de Sants Metges

El carrer de Corró no la celebra

La festa d'enguany ha ofert dues novetats, ben diferents la una de l'altra.

Per causa de trobar-se al servei de les armes alguns minyons de les famílies del carrer de Corró que cada any eren els primers en l'organització de la festa, aquest vell carrer granollerí, el que sempre ha mostrat més devoció pels Sants Metges, dissabte passat oferia trist aspecte. Els qui cada any van en romiatge a visitar la capella que s'aixeca al mig del carrer, restaren sorpresos en no veure volar de finestra a finestra de les cases de aquest, les típiques banderetes de paper de colors retallat i en no sentir cap música. La guerra, la maledita guerra, ens privava de l'aspecte més típic de la festa. Enguany no sentiríem l'*Himne de Riego* en les passades del vespre!...

La reforma de la Capella

Dues novetats, hem dit; és l'altra, la reforma de la capella.

Per a informar-nos bé, no hi ha ningú com els administradors de la capella, ens diguérem, i ens en anàrem a trobar-los en ocasió que s'havien de reunir per a passar comptes, a la casa d'en Joan Canadés, veí del carrer de Corró, tan fervent devot dels Sants Metges, que ha vol-

gut que la festa d'enguany coincidís amb una grossa festa de família: el casament del seu fill Jaume amb Carme Espinal, i el de la seva filla Maria amb Josep Jané.

Així en Joan Canadés, susdit, com els seus companys en Josep Corbera, en Pau Calsada i en Josep Fatjó Fabregat, acolliren amb franca cordialitat la nostra visita i atengueren la demanda nostra.

Plegats ens en anàrem a la capella, i allí a la claror incerta dels ciris que diuen millor que ningú la devoció que es té als Sants, ens contaren coses curioses que a ben segur els plaurà saber-les als llegidors de LA GRALLA.

Cada un d'aquests quatre nostres conveïns ja en altre temps havien sigut administradors de la capella. Seguint la vella costum, que es conserva encara a tots els barris on hi ha administradores, l'any primer de casats ocuparen el lloc que fa algún temps, portats per llur devoció, acceptaren novament. La satisfacció que en senten, aquest any, és molta i ben merecuda.

Tothom havia vist l'escala estreta, fosca, d'esglaons desiguals i escrotonats que donava accés a la capella. Bé, doncs; aquella escala ha desaparegut, substituïda per altre bastant ample, de granito i amb una barana magnífica. Demés, abaix a l'entrada, hi ha lloc apropòsit per a guardar-hi la multitud d'objectes que la fè dels creients en fa ofrena continuament als Sants de la seva devoció.

Còm s'ha aconseguit això? Mercès a que la senyora Maria Teresa Garrigues, vídua de Llobet, ha fet donació de la casa i eixida de sa propietat que ja antigament dita família en cediren una part del pri-

mer pis per a l'engrandiment de la capella.

Posat en venda el terreny de l'eixida, però deixant un tros de pati de cinc metres, per a l'aïllament de la capella per aquella banda, l'ha adquirit el conegut industrial fideuer En Esteve Camillo, qui n'ha pagat prop de cinquanta duros més del què altres en prometien, per tal de contribuir al major llumíent de la capella del seu barri.

Amb els 250 duros d'aquesta venda, doncs, més altres que s'han captat entre els veïns, s'han pogut fer les obres, que en valen passa de 300 i que han sigut encomanades als quatre industrials, tots del barri, l'Antòn Ventura, mestre de cases; en Francisco Castellsagué, fuster; en Joan Bellavista, cerraller, i en Pere Ferrando, pintor.

En ocasió de fer aquest simulacre de reportatge, veiérem la joia de plata on se guarden les relíquies dels Sants, joia de gran mèrit arqueològic que fou robada l'any 35 de la passada centúria, durant la guerra dels set anys, i trobada al cap de temps a França per un sacerdot, en la parada d'un drapaire. Aquesta joia, que té una història tan curiosa, porta escrita aquesta llegenda: «Es de la capella dels beneïts Metges del carrer de Corró l'any 1681».

Altres objectes hi ha ben curiosos en la capella, tals com les dues bassines d'aram amb la imatge de Sant Cosme, en la una, i de Sant Damià en l'altra; les canadelles, de plata; una ploma d'or, donatiu de la família Llobet, que llueix la imatge dels Sants en les grans solemnitats; un Missal